

JOSEF KRČEK

Josef Krček se narodil 9. června 1946 v Českých Budějovicích.

Vyrůstal se dvěma bratry, už od malička je spojovala hudba. Hudební nadání má jeho rodina v krvi.

Na dětství vzpomíná jako na dobu dechovek, tradičních tanců a folklóru.

K hudbě ho inspiroval rodinný přítel Jan Koňata, díky kterému hrál na klarinet v Lidové škole umění. A i když se vyučil slévačem, vystudoval pak ještě konzervatoř v Plzni.

Rok 1968 se pro něj stal výrazným mezníkem. Působil tehdy v plzeňském divadle, kde se podílel na inscenaci Fidlovačka.

Na toto období dodnes vzpomíná jako na dobu, kdy se společenská atmosféra začala výrazně měnit.

„Vnímali jsme to tak, že dobří skladatelé dříve nemohli prosadit své věci. A ti, kteří byli propagováni režimem, mohli všechno.“

Rok 1968 přinesl výrazné změny.

Uchechtnutí „My jsme ho celý prodiskutovali s profesorem dohromady, tak to se neučilo, to byla taková silná doba, nabytá, teda politicky tam byla určitá naděje na to, že tady bude socialismus s lidskou tváří, a že se bude moct jezdit ven.“

Na půl roku se otevřely hranice, a právě díky tomu se Josefu Krčkovi podařilo vycestovat do Finska. Odtud pokračoval v cestách po Evropě.

Uvolnění skončilo v srpnu 1968, kdy začala okupace Československa vojsky zemí Varšavské smlouvy.

Další rok na jaře se hrálo mistrovství světa v ledním hokeji, kdy Československo slavně zvítězilo nad Sovětským svazem. Josef Krček byl právě tehdy na jevišti při představení Fidlovačky. A když padl gól, herci tuto zprávu s humorem oznamovali publiku.

„Prostě mluvili třeba takovým stylem: ‚Co mi to tady povídáš, když vedeme 2:1. A to divadlo žilo tady tou situací, poněvadž ty Rusy nešlo jinak porazit, než humorem...“

Představení se nakonec ani nedohrálo a všichni se vydali slavit na náměstí. Komunistický režim toho pak využil, aby přitvrdil.

Po dokončení školy nastoupil na vojnu k Ústřední armádní hudbě. A potom působil v symfonickém orchestru. Později vystupoval na koncertech pro děti, psal pohádky pro Český rozhlas a učil na Waldorfské škole v Příbrami.

Celý život se řídil mottem...

„...že člověk, aby mohl dobře žít, tak musí tvořit...“

